

DESIRE®

Karen Boothová
Jednoduchý
požadavek

KAREN BOOTHOVÁ

JEDNODUCHÝ
POŽADAVEK

PŘEKLAD

KAREL DUBEN

Milá čtenářko,

který měsíc je pro čtenáře lepší než říjen? Vánoce jsou ještě daleko, počasí už nás tolik ven neláká, a tak je ideální jen tak spočinout a někam si zalézt s pěknou knihou. Pokud sáhnete po mých harlequin-kách, jistě nebudete zklamaná. První příběh edice Desire se jmenuje Rande na slepo a jeho hrdinové procházejí nelehkou cestou od rozhodnutí se rozvést po budování nové důvěry v pokračování vztahu. Další dvě povídky: Jednoduchý požadavek a Mandát k manželství mají společné téma, kterým je předstírání vztahu. Hrdiny k tomu v každé povídce vede nějaký jiný důvod, ale výsledek je podobný. Pár, který předstíral vztah ho najednou k vlastnímu překvapení prožívá.

Přeju Vám tedy, aby Vás četba plná nečekaných zvratů, vášně a touhy krásně zahřála v nevlídných podzimních dnech.

*S láskou
Váš Harlequin*

Karen Boothová

**JEDNODUCHÝ
POŽADAVEK**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
How to Fake a Wedding Date

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Karel Duben

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2022 by Karen Booth
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9821-6 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9822-3 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9823-0 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Alexandra Goldová měla spoustu důvodů vyhýbat se svatbám. Vždyť to byl teprve rok a dva měsíce od doby, co tu svoji zrušila. Bylo logické, že se z toho ještě stále léčila. Upřímně řečeno, mnoho si z toho dne nepamatovala, vybavovaly se jí jen určité fragmenty, které byly ale pospojované jako špatný film a odvíjely se jí v hlavě znovu a znovu. Znovu viděla, jak pláče své matce do telefonu, znovu prožívala dlouhou cestu do Hamptons, aby vrátila svému snoubenci obrovský prsten s diamantem, a samozřejmě také před sebou viděla všechny ty přezdívky, kterými ji častovaly bulvární časopisy. *Nevěsta z Ritzu na útěku. Tornádo svěřenských fondů. A Alexina nejoblíbenější: Milionový průšvih.* Měla všechny důvody k tomu, aby si zkrátka svatby ošklivila. Ale nebylo to tak. Byly pro ni znamením toho, že je tady pořád naděje a láska. Sice ne v jejím životě, to ne. Ale aspoň v životech ostatních lidí, třeba v životě její nejlepší přítelkyně Chloe Burnettové.

„Máma navrhla, abychom během recepce u bazénu vypustili svítící lampiony. Co si o tom myslíš?“ zeptala se Chloe.

Alex byla zrovna na cestě za svým bratrem Danielem, s nímž měla poobědvat. Seděla na zadním sedadle svého SUV a za oknem se míhaly stavby Manhattanu. Srpen někdy býval ve městě k nevydržení,

jaké bylo horko, a zrovna teď procházeli jednou takovou vlnou. „Myslím, že je to skvělý nápad. Nechápu, že mě to nenapadlo samotnou. Zařídím to.“ Alex si dala Chloe na hlasitý odposlech a udělala si poznámku.

„Já nevím. Někdy mám pocit, že to máma trochu přehání.“

„Ale ne. Mámy prostě takové jsou.“ A Alex s tím udělala zkušenost z první ruky. Její matka se při plánování Alexiny svatby úplně utrhla z řetězu. A jak pak Alex dodatečně zjistila, měla prsty i v samotné žádosti o ruku.

„Ach, ne. To jsem neměla říkat. Doufám, že jsem se tě nedotkla.“

Alex si těžce povzdechla. Jasně, měla s mámou složitý vztah, ale ten nebyl důvodem, proč svou svatbu odvolala. „Chloe, to je v pohodě. Jsem OK.“

„Vážně? Ten poslední rok byl pro tebe tak těžký... Jsem si jistá, že pro tebe není snadné mi pomáhat.“

„S tím si vůbec nedělej starosti. Mám tě ráda a vdáváš se. Na ničem jiném nezáleží.“

„Kdybych nevěděla, že jsi v tom tak skvělá, nepožádala bych tě o to,“ dodala Chloe.

„Díky!“ zasmála se Alex. Ke svému talentu přišla naprosto přirozeně. Její matka totiž byla posledních třicet let tou nejžádanější plánovačkou svateb na celém severovýchodě Spojených států. A to, že Alex byla přítomna nespočtu svatebních obřadů a hostin, ji přivedlo k podnikání v oblasti květinových výzdob. Vybudovala si vlastní firmu, která vytvářela extravagantní výzdoby pro hotely, korporátní akce a... ano, taky pro stovky svateb.

„Našla jsi někoho, s kým půjdeš?“ zeptala se Chloe.

„Ne.“

„Myslela jsem, že jsi někoho minulý týden konečně potkala.“

„Ano,“ přikývla Alex. „Jenže on pak zjistil, kdo jsem a co jsem, a velmi rychle se odporoučel. To se mi stává v poslední době se všemi muži. Ani se na mě nepodívají a prchají opačným směrem.“

„To je tak nespravedlivé! Vůbec tě neznají. Nejsi taková, jak tě vykresluje bulvár!“ rozohnila se Chloe.

„Vlastně je nemůžu vinit,“ povzdechla si Alex. „Nikdo z nich nechce skončit v novinách. Něco takového může lidem zničit život.“

„Já žasnu už jen nad tím, že o tom vůbec dokážeš mluvit. Jsi neskutečně odolná.“

Jsem? Většinu času měla Alex pocit, že svou odolnost jen hraje. „Snažím se.“

„Aspoň, že jsi tu svatbu zrušila ještě předtím, než se objevil ten člověk s *Černým zápisníkem*.“

Černý zápisník, tak se jmenovaly sociální stránky, které začaly být na internetu aktivní asi před čtyřmi měsíci. Jejich anonymní provozovatel je krmil šťavnatými drby a rodinnými tajnostmi. Mezi postiženými bylo pár lidí, které Alex znala, včetně Chloe a její matky.

„Nechci ani pomyslet, co by o mně dokázali vyštourat.“

„Parker má vážné obavy, že se ten, kdo za tím stojí, nějak dostane na naši svatbu.“

Parker Sullivan byl Chloin snoubenec, agent sportovců. Jeho klienti se stali prvními terči tohoto zlovolného média. Do jeho problémů vstoupila Chloina PR firma, Chloe s Parkerem se do sebe zamilovali, a všechno se nakonec dalo do pořádku, ale Parker se vydal na soukromou křížovou výpravu, aby lidi, kteří za *Černým zápisníkem* stojí, demaskoval.

„S tím si vůbec nedělej starosti. Taylor už do domu nainstalovala spoustu bezpečnostních zařízení.“ Taylor Kleinová byla další nejlepší kamarádka těch dvou a svatba se chystala v letním sídle v Connecticutu, které patřilo její rodině. „Kromě toho nebudeš

mít mnoho hostí a pokud jde o tisk, byla jsi hodně opatrná, ne?“

„Ano, ale nemohla jsem z toho média vynechat zase úplně. Jinak by Taylor líтали nad domem. Takže jsem jich několik pozvala. Ty, kterým můžu věřit.“

Alex nechtěla nic říkat, ale několik z těch Chloiných *důvěryhodných* pozvaných se po jejím vlastním svatebním debaklu nechovalo vůbec hezky. Jejich novináři sice nezašli tak daleko, aby ji nazývali *Prokletou svatební čarodějnicí*, ale psali o ní a vykreslili ji jako chudáka bohatou princezničku. A Alex určitě nestála o to, aby ji někdo litoval. Chtěla jen jediné, aby jí dali svatý pokoj. Proto taky toužila najít pro sebe na Chloinu svatbu nějaký pánský doprovod, nejlépe úžasného muže, s nímž bude moci tančit, takže si celý svět bude moci myslet, že se její štěstí konečně obrátilo: jestli si jí tedy vůbec někdo všimne.

Vůz zastavil před restaurací. „Chloe, musím běžet. Jdu s bráchou na oběd.“

„Mám říct mámě, aby se postarala o ty lampiony?“

„Ne, to je v pohodě. Zařídím to.“ Alex se s Chloe rozloučila, přehodila si kabelku přes rameno a vyskočila z vozu. Její bratr na ni čekal hned za dveřmi. „Ahoj fešáku,“ pozdravila ho, postavila se na špičky a políbila ho na neoholenou tvář.

„Vidím, že pořád ještě nosíš sluneční brýle i uvnitř,“ prohodil místo pozdravu Daniel. Pak mávl na vrchní a obrátil se zase k Alex.

Pokrčila rameny. „Je to lepší. Pro případ, že by mě někdo poznal. Všichni mají na mobilech fotoaparáty. Takhle to trochu snižuje riziko, že ho někdo použije.“

„Pane Golde, váš stůl je připraven,“ oznámila vrchní Danielovi.

„Skvěle.“ Daniel ustoupil a nechal Alex vejít jako první.

Alex se dívala přímo před sebe a nevšímala si ostatních návštěvníků. Naštěstí bylo na oběd už dost

pozdě a v restauraci nebylo mnoho lidí. Vrchní je uvedla k rohovému boxu a Alex se posadila tak, aby měla větší část restaurace za zády. Teprve potom si sundala sluneční brýle.

„Dáte si něco k pití, než přijde váš číšník?“ zeptala se vrchní a položila na stůl dva jídelní lístky.

„Alex?“ zeptal se Daniel a vklouzl do boxu naproti ní.

„Něco studeného, možná maličko alkoholického,“ odpověděla.

„Máme vynikající rosé,“ nabídla hosteska.

„To by bylo dokonalé.“

„A já si dám totéž,“ přikývl Daniel. Pak si založil ruce na hrudníku a zahleděl se svými výraznými modrými očima přímo na ni. Takhle to v posledním roce dělal: vzal ji na oběd, zjistil od ní, jak se drží, a posléze referoval jejich rodičům. Otec se o Alex bál, matka byla zklamaná. „Tak. Pověz mi novinky.“

„V práci toho mám hrozně moc. Vím, že je venku jako v peci, ale my se už zabýváme Díkůvzdáním, a dokonce i Vánoce. Jinak mám několik korporátních akcí, na které dělám květinovou výzdobu. A pak jsou tu samozřejmě svatby.“

Jemně ji poplácal po ruce. „To je dobře, že jsi tak zaměstnaná. Ale přál bych ti, abys měla méně svateb.“

„To je riziko povolání.“

Objevil se jeden z číšníků a přinesl jim nápoje. Alex se napila studeného svěžího vína. Přesně tohle potřebovala.

„Jak moc pomáháš Chloe?“ zeptal se.

„Hodně. Jsem v podstatě její svatební organizátorka.“

„A s kým půjdeš?“ zajímal se Daniel.

Alex otevřela jídelní lístek a prohlížela si ho, i když už věděla, co si dá: humrový salát s dresingem a bez vajíčka. „Zatím nevím. Ale pořád hledám.“

„Jak to myslíš?“

„Mám dvě možnosti. Seznamky, nebo to, že mě s někým seznámí nějaká kamarádka,“ odpověděla.

„Ale online... to snad ne? To by se mi vůbec nelíbilo. Co kdybys narazila na nějakého úchyla? Další zranění už nemůžeš riskovat, to nedovolím.“

Daniel ji vždycky chránil, což byla jedna z jeho nejhezčích vlastností. Kromě toho se do jisté míry cítil zodpovědný za ten její svatební debakl, protože to byl on, kdo Alex s jejím snoubencem seznámil.

„To je seznamování v moderní době. Jinak bych musela počkat, až mě někdo s někým seznámí, a nikomu se zatím nepodařilo najít muže, který by byl ochoten se mnou jít.“

„Nabídl bych ti, že s tebou půjdu sám, ale mám týden předtím jednání v Londýně a plánuju tam zůstat ještě na víkend. Bylo by sice vražedné letět sem celou tu cestu dřív, ale udělal bych to pro tebe.“

Alex už chtěla vybuchnout, že to nepřipadá v úvahu, ale zrovna k nim přišel číšník, aby si vzal objednávku, a tak počkala, dokud neodešel. „Miluju tě, ale ne. Jít s bratrem?“ usmála se. „To bych raději šla sama. Bez urážky.“

Dlouze vydechl a opřel se. Špulil rty a obočí měl svraštěné, jako by v duchu řešil nějaký komplikovaný problém. Nelíbilo se jí, že pro něj představuje něco takového. „Potřebuješ někoho, kdo tě zná. Někoho, komu můžeš věřit. Komu můžu věřit já.“ Najednou otevřel pusku a široce se usmál. „Počkej. A co Ryder? Ten by byl dokonalý.“

„Cože? Ne. Ryder? Ne. Ten by se mnou nechtěl jít na svatbu.“ Nervózně se zasmála a dopila zbytek svého vína. Proboha, snad se nepotí. A proč se jí najednou tak rozbušilo srdce?

„A proč ne?“

Protože mám pro Rydera Carsona slabost. Protože to je muž, kterého chci už víc než deset let. Protože

je to tvůj kamarád a obchodní partner. Protože jsem s ním před pěti měsíci jednou tajně spala a nejsem si jistá, jestli se z toho ještě někdy moje hrdost vzpamatuje. „Nevím. Prostě mi to tak připadá.“

„Nechápu, proč by mělo. Zeptáme se ho.“ Její bratr vztáhl ruku a vzal ji za předloktí. „Proboha, teď mě něco napadlo. Ryder bude vážně úplně skvělý.“

„Skvělý? Netuším, o čem to mluvíš, ale musíš s tím přestat.“ Alex zamávala rukou ve vzduchu. „Ať už je to cokoli.“

„Ryder a já *uháníme* Geoffreye Burnetta, Chloina strýce. A ten na té svatě určitě bude. Pokud tam bude i Ryder, mohla by to být skvělá příležitost, jak ho konečně přimět, aby se s námi sešel, protože tam bude určitě mnohem uvolněnější. Mohli bychom tak dosáhnout smlouvy.“

Alex chtěla zažertovat, že ani jí by nevadilo s Ryderem něčeho dosáhnout. Ještě aspoň jednou. Ale ne. Celá tahle věc je velice špatný nápad. Člověk dokáže unést jen určitou míru ponížení, i když to celé zůstalo v tajnosti. Ryder jí doopravdy ublížil, když se od ní uprostřed noci odplížil a ani se s ní nerozloučil. Existuje snad ještě něco horšího než když vám muž, kterého odjakživa chcete, zabouchne dveře přímo do obličeje? „Ty chceš využít svou vlastní sestru k tomu, abys získal smlouvu?“

„Kdyby naše architektonické studio dostalo zakázku na Burnettovy komerční developerské projekty, byli bychom na celá léta zajištěni. Mohli bychom koupit větší prostory, najmout víc lidí. A co je ještě důležitější, zabránili bychom konkurenci v tom, aby tu zakázku dostali oni.“ Pak jeho pohled změkkl. „Ale nejde jen o tohle. Jde hlavně o to, abych ochránil tebe i tvoje srdce. Ryderovi můžu věřit v tom, že ti neublíží, protože by si v žádném případě nezačal nic... no, romantického. A to je pro všechny ten nejlepší scénář.“ Hm... Alex si odkašlala. Bylo jasné, že její

bratr nezná Rydera tak dobře, jak si myslí. „Říkala jsi něco?“ zeptal se.

„Ne. Myslím, že to celé je úplně absurdní nápad.“ A bolestný. Totálně, sto procentně směšný.

„Měl jsem dojem, že máš Rydera ráda. Je ti přece sympatický, nebo ne?“

Alex zavřela oči a doufala, že nepůjde do pekla, když bude bratrovi lhát přímo do očí. „Je celkem v pohodě.“

Ryder Carson seděl u svého stolu v kanceláři a snažil se soustředit na projekt, který se mu vůbec nezamlouval. Díval se na plány kancelářského komplexu na Long Islandu, takové věci většinou Ryder dělal s lehkostí a prakticky napoprvé. Ale tentokrát to nějak nešlo. Klient měl celý seznam změn a Ryder tyto změny nemohl svěřit nikomu z týmu. Tohle byl skutečný oříšek, a i když Ryder miloval výzvy, nelíbilo se mu, že se jeho návrh nesetkal s okamžitým přijetím. Udělal všechno, co bylo v jeho silách, aby představil už napoprvé dokonalou vizi. Věděl, že život je mnohem jednodušší, když po sobě nemusí člověk nic opravovat. Začínala ho bolet hlava, a ještě ke všemu se ozval hlas, který ho donutil vzhlednout.

„Danieli, tohle je úplně špatně. Zapomeň na to. Musím se vrátit do práce.“

Pocítil čirou paniku, když si uvědomil, komu ten hlas patří: Alex Goldové, sestře jeho obchodního partnera, Daniela. Divoce se mu rozbušilo srdce a roztráslý se mu ruce. Neviděl Alex od března, kdy se spolu vyspali. Nikdo o tom nevěděl, a to z dobrého důvodu. Alexin bratr byl pro Rydera víc než jen společník. Byl to i jeho nejlepší přítel. A úspěch jejich společné firmy *Gold a Carson* na tomhle pevném základu spočíval. Proto byl z Alexiny přítomnosti nervózní. Ta noc, kdy spolu spali, totiž skončila tím, že se tajně a bez rozloučení vyplížil z jejího bytu.

„Slibuju, že to nepotrvá dlouho,“ odpověděl Daniel na chodbě. „Ťuk ťuk.“ Pak strčil hlavu do Ryderovy kanceláře. „Máš minutu?“

Ryderovi poklesl žaludek až někam ke kolenům. Ani nevěděl, že je něco takového možné. „Pro tebe?“ Byl si celkem jistý, že zná odpověď, ale potřeboval vteřinu nebo dvě, aby se připravil, pokud má stanout tváří v tvář ženě, která měla všechny důvody být na něj rozlícená.

„Ne. Je tu se mnou Alex.“

Mávl na ni a Alex vstoupila s hlavou vztyčenou do místnosti. Tvářila se tak, že Ryderovi okamžitě skočilo srdce zpět nahoru, tentokrát až do krku. Měla na sobě černé šaty bez rukávů, které obepínaly každou její krásnou křivku. Stěží dokázal uvěřit, že se mu dostalo takového štěstí a mohl se jí dotýkat. Byla pro něj zakázaným ovocem jako žádná jiná žena, byla to milovaná sestra jeho nejlepšího přítele a obchodního partnera. Hýčkaná dcera muže, který dal Ryderovi a Danielovi peníze, aby rozjeli své architektonické studio. Alex se prostě dotýkat nesmí. A on to udělal. Jo, zatraceně. Udělal to. A bylo jasné, že se to nikdy nikdo nesmí dozvědět.

„Alex,“ vypravil ze sebe a postavil se.

„Ahoj,“ odpověděla a sedla si do křesla naproti němu a překřížila si nohy, čímž mu poskytla další úžasný pohled, tentokrát na vykroužená lýtka a krásné kotníky. Pak ze sebe vynutila úsměv a v hlubinách očí se jí objevil výraz, který bylo těžko dešifrovat. První slovo, které ho napadlo, bylo *oheň*. Bylo celkem jisté, že kdyby měla možnost, na místě by ho zpopelnila. Tohle nebyla Alex, jakou znal. Byla to vždycky milá a laskavá žena. A ještě nikdy se na něj nepodívala, jako by ho chtěla roztrhat na kusy.

„Rád tě vidím, Alex. Co tě přivádí k nám do kanceláře?“ zeptal se Ryder a snažil se dát dohromady.

„Myslím, že jsem našel způsob, jak vyřešit náš

problém s Geoffrey Burnnettem, a zároveň pomoci Alex,“ řekl Daniel a postavil se vedle Ryderova stolu.

Alex potřásla hlavou. „Je to hloupý nápad. Jsem si jistá, že mi to potvrdíš.“

Ryder si nebyl jistý, co si bude myslet o čemkoli, co se dozví, ale pořád ještě byl zaskočený jejím konfrontačním tónem. Bylo mu jasné, že se na něj zlobí přesně tak, jak se obával. Přesto ho však zajímalo, co mu ti dva chtějí navrhnout. „Pokud to znamená, že vyřešíme problém s Geoffrey Burnnettem, jsem jedno ucho.“

„Takže... jde o tohle,“ začal Daniel. „Alex zoufale potřebuje společníka.“

„Danieli,“ vyjela. „Musíš to říkat takhle?“

„Jasně, promiň,“ opravil se Daniel. „Alex prostě potřebuje doprovod. Vážně potřebuje.“

„Počkej, zpomal. Tenhle tvůj nápad se netýká jen mě,“ napřáhla na bratra prst. „To ty jsi říkal, že toho můžeš využít v zájmu té vaší velké zakázky.“

Ryderovi na smlouvě s Burnnettem hodně záleželo, ale byl zmatený ohledně toho, jak tyhle dvě věci spolu mohou souviset. „Společníka? Doprovod?“

„Ano. Potřebuje doprovod na svatbu Chloe Burnnettové,“ objasnil mu Daniel. „Alex má obavy, že když nebude mít pánský doprovod, tisk se toho chopí a bude pokračovat v tom svém krutém honu.“

„Podáváš to, jako bych byla nějaká křehká květinka, Danieli. A to nejsem. Prostě jen nechci, aby mi zase zkrížili cestu. Můj život by byl mnohem příjemnější, kdyby se konečně začali zabývat něčím jiným.“

„A ty sis myslel, že bych to mohl být já?“ zeptal se Ryder Daniela nevěřičně.

„Ano. Je to parádní, ne? Já budu den před svatbou ještě v Londýně, takže s ní jít nemůžu,“ vysvětloval Daniel.

„A zapomněl dodat, že s bratrem bych stejně nešla,“ skočila mu Alex do řeči. „To by nemělo ten žádoucí účinek.“

„Jo, a taky jsem chromý. O tom jsem se už zmínil?“ poznamenal Daniel uštěpačně. „Ale myslím, že bychom mohli podchytit na té akci Geoffreya, kdyby ses s ním setkal za takto neformálních okolností. A kromě toho všeho můžu být klidný, že vezmeš Alex na tu svatbu a nic se nestane.“

„Samozřejmě. Ano. Protože to je Alex.“ *A ty si myslíš, že bych nikdy nezašel tam, kam jsem zašel.*

„Přesně tak. Nic romantického,“ přikývl Daniel, jako by se jednalo o univerzální skutečnost, kterou musí všichni přijmout. „Protože víš, že bych tě zabil. Naše přátelství by skončilo a naše obchodní partnerství taky.“

„Hlavně proto, že bys byl po smrti,“ pípla Alex.

„Říkám to proto, že vás mám oba rád,“ pronesl Daniel vážně.

Ryder se zhluboka nadechl nosem, podíval se na Alex, pak na Daniela a znovu na Alex, což byla chyba, protože z ní pak prakticky nedokázal odtrhnout zrak. Šlo o to, že Alex znal hodně dlouhou dobu. A vycházeli spolu výborně. Celé roky spolu udržovali pohodlné a bezproblémové přátelství. A upřímně řečeno, on o ní měl jen velmi málo romantických myšlenek, dokud neproběhl u Daniela ten silvestrovský večírek, na kterém ho políbila. Předtím si nikdy nedovolil přemýšlet nad něčím takovým, a bylo to právě z toho důvodu, který předestřel Daniel. Ten polibek ale úplně všechno změnil, otevřel stavidla. Proto se Ryder tak rychle ztratil, popadl svůj plášť a vypadl z Danielova bytu, jak to jen šlo nejrychleji. Než mohl udělat něco špatného. Něco, co by mu zničilo život.

Jenže pak na sebe s Alex narazili na charitativním plese. To bylo v březnu. A ten večer nebyl Daniel nikde nablízku. Ve skutečnosti byl mimo město. A co bylo ještě důležitější, Alex vypadala... úchvatně. Kromě toho s ní byla legrace, byla okouzlující, a tak sexy, že z toho skoro začal šilhat. Ten večer spolu